

PAROHIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ “Sf. Dumitru” (New York City) Viața parohiei

Nr. 33 / 2022 IULIE - SEPTEMBRIE

Părintele Teofil Părăian – ce înseamnă să mergem la biserică?

“Trăiți ca oamenii liberi, dar nu ca și cum ați avea libertatea drept acoperământ al răutății, ci ca slujitori ai lui Dumnezeu”

(I Petru 2, 9)

Cuprins

Ce înseamnă să mergem la biserică	1
Haloween-ul și creștinul ortodox	2
Creștinul și superstițiile	5
Din viața parohiei	7

Contact:
Pr. Ioan Cozma
(212) 874-4490
(929) 600-1134
stdumitrunyc@gmail.com

Într-o zi au bătut la ușa chiliei mele doi tineri căsătoriți. Mi-au adus un pomelnic și mi-au cerut să le fac o rugăciune. Am intrat în vorbă cu ei și, așa cum mi-am statornicit eu o rânduială, i-am întrebat dacă merg la biserică. Și atunci ei mi-au răspuns: „Nu suntem așa de bătrâni ca să mergem la biserică”. Și atunci am zis: „Doamne, înmulțește bătrânii!”.

Eu nu stau de vorbă la spovedit cu cineva care nu merge la biserică. Nu am ce vorbi. Ce să-i spun? Sunt unii care spun că nu au mai fost la biserică de ani de zile, sau că au fost anul trecut la Paști. Celor care spun că au fost la Paști le zic: „Știi de ce e așa multă lume la Paști la biserică? Că sunt și din cei ca tine, care merg numai o dată pe an la slujbă”.

După aceea sunt unii care zic – când îl întreb dacă merge la biserică – „Da”. Și m-am prins că unii nu merg la biserică la slujbă, ci intră în biserică și aprind o lumânare. Și acum îi întreb: „Dar la slujbă, stai la slujbă, cât stai la slujbă?” Și zice: „Părinte, mă duc și aprind o lumânare”. Și zic eu: „Și o pui să stea în locul tău și ea stă de fapt în locul ei”.

Acelora care nu merg la biserică eu le spun ce înseamnă să nu mergi la biserică și ce înseamnă să mergi la biserică. Și anume, ce înseamnă să mergi la biserică? Înseamnă să mergi în Cerul cel de pe pământ, înseamnă să-i închipuiești pe Heruvimi, să aduci întreit sfântă cântare lui Dumnezeu, să cânti împreună cu îngerii „Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot”, să aduci laudă lui Dumnezeu, să cinstești pe Maica Domnului, să cinstești pe sfinți, înseamnă să ascuți cuvântul lui Dumnezeu, cuvântul Domnului nostru Iisus Hristos care e mai veșnic decât cerul și pământul, înseamnă să primești binecuvântări de la sfintele slujbe prin mijlocire preoțească de la Însuși Domnul Hristos.

Și la urmă zic: Uite, toate acestea tu nu le primești, tu nu le ai, pentru că nu mergi la biserică, toate acestea le ocolești. Omul nu are conștiința că, de fapt, toate lucrurile acestea se întâmplă, ci zice că nu s-a dus la biserică și atâta tot. Nu se mai gândește ce înseamnă să te duci și ce înseamnă să nu te duci la biserică. Și eu le spun: două ore pentru Dumnezeu, pentru cineva care crede în Dumnezeu, nu e prea mult. Două ore pentru Dumnezeu, într-o săptămână, să stai înaintea lui Dumnezeu, să ai conștiința că acum ești în fața lui Dumnezeu. (Arhimandrit Teofil

Părăian, *Veniți de luați bucurie*, Editura Teognost, Cluj-Napoca, 2001, pp. 87-88)

Haloween-ul și creștinul ortodox

A serba sau nu Halloween-ul? Aceasta este întrebarea pe care mulți creștini și-o pun. Probabil că un prim răspuns ar putea fi acela, arătat de Sf. Apostol Pavel, că tot ce nu vine din convingere este păcat. Așa că, dacă nu ești convins că poți să participi la astfel de manifestări, mai bine nu participa. Mai există și un alt posibil răspuns. Multe sărbători din spațiul laic, și aici includem și pe cea despre care vorbim acum, au elemente bune, iar altele denaturate. Cele trei săptămâni care au stat la baza cercetării noastre, au adus în vedere atât elementele pozitive pe care le regăsim în sărbătorirea acestei zile, dar și unele care pot aduce multă tulburare comunităților de tineri români de pe continentul nord american.

Halloweenul este un subiect sensibil extrem de dezbătut și pricina multor opinii contrare. Scopul acestui memoriu nu este de a lua părtașie uneia dintre grupările pro sau contra, ci de a transforma atitudinea noastră față de Halloween într-o acțiune motivată și asumată conștient.

Mulți se uită la istoricul Halloweenului și, bazați pe aceasta, recomandă sau nu, o anumită poziție față de ea. Uneori o astfel de analiză poate ajuta, dar nu credem că are o contribuție decisivă în a lua o hotărâre justificată. Fără îndoială, originea acestei sărbători poate fi plasată în ocultism și păgânism, iar grupările satanice, în unele regiuni, îi atașează o însemnătate deosebită, ceea ce trebuie să ne îngrijoreze pentru a nu deveni noi părtași unor astfel de manifestări.

Originile Halloween-ului datează de pe vremea celților. Aceștia care au trăit în urma cu 2000 de ani în zona în care se află acum Irlanda, Anglia și nordul Franței. Ei sărbătoreau venirea Anului Nou pe 1 noiembrie. Această zi era considerată ca fiind sfârșitul verii și al recoltelor bogate și începutul unui nou anotimp întunecat, friguros: iarna. Celții asociau această perioadă a anului cu moartea. Ei credeau că în noaptea dinaintea Anului Nou granița dintre lumea viilor și cea a morților dispărea. În noaptea de 31 octombrie sărbătoreau festivalul Samhain. Se credea că în cursul acestei nopți fantomele celor morți se întorceau pe pământ pentru a le face rău celor vii. Această noapte era noaptea în care druzii (preoții celți) făceau predicții asupra viitorului. Pentru o populație dependentă de o lume naturală, aceste profeții nu făceau decât să le ofere confortul necesar pentru o iarnă lungă și friguroasă. Pentru a comemora acest eveniment, druzii organizau focuri imense în care sacrificau animale. Ei spuneau că sacrificarea acestor animale era o ofrandă adusă zeilor. Pe toată durata acestor serbări, oamenii purtau costume pe care și le confecționau din piele și capete de animale. După stingerea focurilor ei păstrau cenușa acestora și o considereau drept o amuletă care îi va proteja de lucrurile rele din lume și mai ales de perioada rece a iernii.

În jurul anului 43 înainte de Hristos, romanii au cucerit majoritatea teritoriilor celților. În decursul a patru sute de ani cât au dominat aceste teritorii, două festivaluri de origine romană s-au combinat cu Samhain, festivalul celților. Primul festival era Feralia. Acesta se sărbătorea într-una din zilele lunii octombrie. În această zi romanii sărbătoreau scăparea de moarte. Al doilea festival se ținea în cinstea zeiței Pomona, zeița fructelor și a pomilor. Simbolul acestei zeițe este mărul și combinarea acestui festival cu cel al celților explică de ce de Halloween se

practică obiceiul prinderii merelor cu dinții dintr-un bol mare cu apă.

În jurul anului 800, influențele creștinismului au ajuns și pe teritoriile celtice. În secolul VII însă, papa Bonifaciu IV a hotărât ca ziua de 1 noiembrie să fie dedicată Tuturor Sfinților, iar papa Grigorie al IV-lea, după 827, a stabilit-o ca sărbătoare a întregii Biserici Romano-Catolice. În această zi se aduceau rugăciuni martirilor. Această sărbătoare era numită sărbătoarea tuturor sfinților, iar noaptea dinaintea ei (noaptea festivalului Samhain) era numită ajunul tuturor sfinților (All Hallow Eve). De la această denumire s-a ajuns la cea de Halloween. Mai târziu, în jurul anului 1000, biserica romano-catolică a hotărât ca ziua de 2 noiembrie să fie dedicată tuturor spiritelor. Această zi a fost dedicată morților. Ea era celebrată asemănător Samhain-ului: cu focuri mari, parade și deghizări în costume care reprezentau sfinți, îngeri și demoni. Cele trei sărbători (ajunul zilei sfinților, ziua sfinților și ziua sufletelor) au fost numite *Hallowmas*.

Acestea ar fi câteva dintre reperele istorice caracteristice sărbătorii. Nu este necesar să vă spunem despre evenimentele triste care se petrec în această zi, incendiile, groaza, teama și suferința pe care anumite grupuri de tineri o consideră oportună ca și prilej de participare. Vrajitoria, ocultismul și mișcărilor păgâne într-adevăr folosesc această sărbătoare ca principala lor zi de slujire.

Pe lângă toate aceste lucruri intervin și unele aspecte pozitive. Pentru cea mai mare parte a copiilor din SUA și Canada, ziua de Halloween este una dintre cele mai plăcute de peste an, o zi de bucurie, de voie bună, de relaxare și în același timp de construcție a încrederii prin oportunitatea singulară a copiilor, în societatea în care trăim, de a interacționa cu oameni pe care nu îi cunosc.

Ceea ce surprinde în mod special cu prilejul sărbătorii este, așa cum se știe, costumația care poartă, de cele mai multe ori, amprenta fantomaticului. În mod tradițional sunt folosite cearșafuri vechi, decupându-se anumite porțiuni și figurând chipul unui spirit care privește atent. Alte chipuri foarte populare sunt diferite schelete, vrajitoare, pisici negre etc. Culorile preferate cu ocazia sărbătorii sunt negrul, precum noaptea, ca și portocaliul, precum culoarea dovleacului, toate vorbind de moarte, spirite rele.....

Pentru toate acestea am considerat oportun că este necesar tratarea acestui subiect în parohiile și în școlile parohiale din America și Canada.

De ce? Simplu. Dorim să atenționăm asupra unui eveniment care captează atenția și canalizează preocupările multora, începând de la copii, până la părinți și bunici în perioada aceasta a anului. Dar ceea ce a reprezentat motivul major de îngrijorare care a dus la hotărârea luării unei atitudini prin prezentul memoriu, a fost constatarea că efectele acestui tip de manifestări se resimt în primul rând în școlile unde învață copiii noștri, în companiile în care lucrează cei adulți. Biserica trebuie să se exprime în acest caz pentru a oferi un punct de referință spre folosul mântuitor. Totodată exprimăm îngrijorarea pe care o avem ca părinți privitoare la conotațiile negative de ordin psihic, emoțional, educațional și comportamental pe care le-ar aduce asupra copiilor antrenarea lor în participarea activă denaturată la anumite manifestări așa zis specifice Halloween-ului fără ca acestea să fie bine înțelese.

Este un paradox cum, în cadrul sistemului educațional, dar și în societate, ne plângem din ce în ce mai des de creșterea gradului de agresivitate al copiilor, cât și de amplificarea lipsei de receptivitate a lor la orele de curs; drept urmare se țin simpozioane și se organizează

concursuri sau olimpiade pe tema „nonviolenței”, iar în paralel cu aceasta, stimulăm indirect tocmai această agresivitate prin direcționarea greșită a creativității copiilor cu urmări greu de anticipat și poate chiar iremediabile în viitor.

O parte a Halloween-ului promovează sub masca divertismentului cultul morții, personificarea morții și a forțelor răului, aceasta fiind în contradicție totală cu natura și menirea Bisericii și a unor instituții formative, putând tulbura mintea și afecta sănătatea spirituală și morală a copiilor, tinerilor, dar și a adulților, prin efectele cumulative dezastruoase ale acestei „sărbători”, ce marchează profund psihicul copiilor, care nu au mecanisme psihice pentru a se apăra de această deversare a demonicului, a urâtului, a odiosului, a magiei, în viața lor emoțională și ajung ulterior să le accepte ca firești, în mod necondiționat.

De altfel, în cunoscutul documentar TV *Invazia păgână* se spunea că la întrebarea “Cum ați vrea să serbați Halloween-ul?”, 80% din elevii americani de clasa a IV-a de la o școală au răspuns zâmbind: “Aș vrea să omor pe cineva...” Acesta este impactul sărbătorii!

Ca și în anii precedenți și în acest an, în America și Canada s-a promovat această sărbătoare din considerente comerciale care o așează prin cele 4.7 miliarde de dolari pe locul doi ca și profit. De nu vom fi cu luare-aminte, copiii noștri își vor forma treptat gustul pentru macabru, ocult, sadism și violență (îi ajută în acest sens desenele animate cu monștrii, jocurile agresive pe calculator, filmele horror și cărțile pentru copii, deja clasice, din seria Harry Potter, etc..... deci la ce ar mai trebui să lăsăm și Halloweenul să se adauge....nu au oare ei prea mult?!).

Biserica, adică noi, mădulele ei vii, nu trebuie să luăm parte așadar la unele dintre manifestările rele ale acestei zile, ci să le punem pe cele bune în sprijinul și fundamentarea binelui. Căci noi nu considerăm că o Biserică, un preot sau vreun profesor își poate asuma responsabilitatea pentru urmările ce ar putea apărea în urma acestui nevinovat joc: „de-a urâtul”.

Pentru toate aceste și ținând cont de aspectele pozitive și negative pe care sărbătoarea le are asupra tuturor nu suntem împotriva persoanelor care sărbătoresc Halloweenul, ci SUNTEM ÎMPOTRIVA unor efecte și influențe pe care acesta le poate produce în cugetele celor slabi.

Vă oferim mai jos câteva resurse scripturistice:

Vechiul Testament

Deuteronom 18, 9-14: “Când vei intra tu în pământul ce ți-l dă Domnul Dumnezeuul tău, să nu te deprinzi a face urâciunile pe care le fac popoarele acestea. Să nu se găsească la tine de aceia care trec pe fiul sau fiica lor prin foc, nici prezicător, sau ghicitor, sau vrăjitor, sau fermecător, nici descântător, nici chemător de duhuri, nici mag, nici de cei ce grăiesc cu morții. Căci urâciune este înaintea Domnului tot cel ce face acestea și pentru această urâciune îi izgonește Domnul Dumnezeuul tău de la fața ta. Iar tu fii fără prihană înaintea Domnului Dumnezeuului tău; Căci popoarele acestea, pe care le izgonești tu, ascultă de ghicitori și de prevestitori, iar ție nu-ți îngăduie aceasta Domnul Dumnezeuul tău. “

Iezechiel 44, 23: “Ei trebuie să învețe pe poporul Meu a deosebi ce este sfânt de ce nu este sfânt și să le lămurească ce este curat și ce este necurat.”

Pildele lui Solomon 22, 6: “Deprinde pe tânăr cu purtarea pe care trebuie s-o aibă; chiar

când va îmbătrâni nu se va abate de la ea”.

Noul Testament

I Tesaloniceni 5, 21-22: “Toate să le încercați; țineți ce este bine; Feriți-vă de orice înfățișare a răului.”

Efeseni 5, 11-12: “Și nu fiți părtași la faptele cele fără roadă ale întunericului, ci mai degrabă, osândiți-le pe față. Căci cele ce se fac întru ascuns de ei, rușine este a le și grai.”

Iacov 4, 7-8: “Supuneți-vă deci lui Dumnezeu. Stați împotriva diavolului și el va fugi de la voi. Apropiați-vă de Dumnezeu și Se va apropia și El de voi. Curățiți-vă mâinile, păcătoșilor și sfințiți-vă inimile, voi cei îndoielnici.

(text preluat de pe site-ul <http://actualitateortodoxa.com/articole/Halloween.php>)

Creștinul și superstițiile

Puteți mătura liniștiți seara prin casă, să dați foc împrumut, să spălați și să coaseți vinerea, să începeți un lucru marțea sau sâmbătă, să cheltuiți bani luna, să vă întoarceți din drum și să rămâneți nepăsători atunci când pisica neagră vă taie calea.

Românii sunt extrem de superstițioși

În pravila bisericească ortodoxă se spune că “superstiția este o credință de prisos (falsă), prin care Dumnezeu este defăimat. Superstițiile sunt moștenite de la strămoșii păgâni și s-au păstrat în popor de cei neștiutori. Cine crede în ele săvârșește un păcat, căci prin ele se falsifică adevărul dumnezeiesc și se canonisesc ca și vrăjitoria”. Preoții ortodocși au atras atenția, în nenumărate rânduri, că este interzisă credința în superstiții. Și totuși, aproape că nu există român care să nu aibă cel puțin o superstiție, indiferent cât de credincios ar fi. Acest lucru este, până la urmă, un paradox. Când “frică de Dumnezeu” se transformă în “frică de superstiții”, acestea ajung să fie ridicate la rang de religie.

De unde această credință puternică în superstiții? Una dintre explicații ar fi ca multe dintre ele s-au adevărit de-a lungul timpului. Dar și pentru aceasta există o motivație: atunci când crezi cu tărie că un lucru se va întâmpla, acel lucru chiar se va întâmpla, în plus, nu de puține ori oamenii au constatat că, de exemplu, cifra 13, pisica neagră sau întoarcerea din drum nu au adus deloc ghinion, ci dimpotrivă, sau ca oglinda spartă n-a fost urmată de nici o nenorocire, ba chiar, uneori, s-au petrecut evenimente fericite.

Poziția Bisericii Ortodoxe

Dar, oricâte argumente științifice și religioase s-ar aduce, românii continuă, la început de secol XXI, să creadă în superstiții. Biserica Ortodoxă a identificat câteva dintre superstiții, îndemnând credincioșii să renunțe la ele. Potrivit dogmelor bisericești, puteți mătura liniștiți seara prin casă, să dați foc împrumut, să spălați și să coaseți vinerea, să începeți un lucru marțea sau sâmbătă, să cheltuiți bani luna, să vă întoarceți din drum și să rămâneți nepăsători atunci când pisica neagră vă taie calea (apropo: dacă se întâlnește un preot cu o pisică neagră cui îi va merge rău ?) . Nu va fi nici o problemă dacă se vor șterge două persoane în același timp pe același prosop și nu vă va merge rău dacă vă mănâncă nasul sau

vi se zbate ochiul.

Biserica atenționează că sunt superstiții portul talismanelor, datul peste groapă a unui cocoș la înmormântarea cuiva, spartul cânilor la înmormântare, cele 24 de opriri, credința că momentul în care cânta cucuveaua înseamnă prevestirea morții cuiva, aruncarea banilor în fântână pentru împlinirea unor dorințe, aruncarea banilor pe drum ori prin ape, atunci când se merge cu un cortegiu mortuar și că nu este bine a se boteza în aceeași apă mai mulți copii. Tot superstiție este considerat și crezul ca împărțășirea celui bolnav ar aduce după sine și obștescul sfârșit, mai ales dacă este și într-o stare de boala mai avansată sau incurabilă sau ca săvârșirea Sfântului Maslu persoanelor care sunt bolnave are rostul de a grăbi sfârșitul acestora. De asemenea, spun reprezentanții ortodoxiei, întâlnirea cu preotul nu înseamnă neșansa, ghinion, nenorocire ori blestem. Superstiții sunt credința în vise, ghicitul în cafea, bătutul în lemn și scuipatul în sân, precum și legarea unei ațe roșii la copii pentru alungarea deochiului.

Suntem campioni la numărul de superstiții

Sutele de superstiții existente în țara noastră îi plasează pe români pe primele locuri în lume în ce privește numărul acestora. Dacă ar fi să ținem cont de ele, aproape la fiecare pas pe care îl faci te întâlnești cu o superstiție.

Dacă vi se zbate ochiul drept, vei afla de o naștere în familie, iar dacă se zbate cel sting, trebuie să te aștepți la un deces sau o mare dezamăgire.

Pentru cei care vor să se căsătorească este bine să evite să se așeze la colțul mesei, să fie măturați din greșeală, să treacă peste gunoiul strâns după măturat sau să scuture față de masă după apusul soarelui. De asemenea, printre superstițiile românilor se număra spargerea unei oglinzi, care prevestește moartea cuiva.

Primirea în dar a unei oglinzi este și ea semn de ghinion, iar stingerea unei lumânări fără motiv în timpul unei ceremonii înseamnă că prin preajmă sunt spirite negative.

Este un semn norocos să întâlnești un coșar și aduce ghinion să aprinzi trei țigări cu același chibrit. Spiritele rele nu te pot atinge atunci când ești așezat în interiorul unui cerc, iar o pană de lebedă ascunsă în perna iubitului asigură fidelitatea acestuia.

Dacă un foarfece cade pe jos, iubitul ți-a fost necredincios (asta numai în cazul în care ai uitat să pui pana de lebedă!).

Un steag nu trebuie să atingă niciodată pământul, pentru că aduce ghinion. Dacă te-ai îmbujorat fără motiv și îți ard obrazii, se spune că cineva vorbește despre tine.

Mâncărimile la talpa piciorului drept anunță o călătorie, iar dacă te uiți prea des la unghii să fii sigur că cineva te vorbește de rău.

Ghinion aduce și lăsarea pantofilor încrucișați la descălțare, îmbrăcarea hainelor pe dos, tăiatul unghiilor vinerea sau duminică și după apusul soarelui, călcatul rufelor duminică, scăparea pieptenului pe jos în timpul periajului, pierderea unei mânuși sau așezarea unei pălării pe masa sau pe pat.

Tot superstițiile românești spun că este bine să-ți pui o dorință când îmbraci haine noi, să porți tot timpul o monedă în buzunar și să pui numele copilului după o persoană în viață. Dacă te mănâncă palma dreaptă, dai bani în curând, iar dacă te mănâncă palma stângă, vei primi bani.

Dacă îți auzi numele strigat noaptea, nu trebuie să te întorci, pentru că efectele pot fi catastrofale. Nu este bine să stai în fața oglinzii pe întuneric și nici să arăți luna cu degetul, pentru că vei rămâne fără degete.

O superstiție bine cunoscută este și aceea că aduce ghinion să intri în noul an fără nici un ban în buzunar. Totodată, este bine să nu vă găsească anul nou cu datorii, altfel veți avea datorii tot anul. Prima persoană care va suna sau va bate la ușă în prima zi din noul an trebuie primită. Dacă prima persoană care va intra în casa e femeie - va fi un an prost, dacă e bărbat - va fi un an norocos. Dacă pe mormântul cuiva vor crește flori, acel om a fost om bun. Dacă vor crește buruieni, acela a fost om rău. Dacă un tablou cade brusc de pe perete, e semn că, în curând, va muri un prieten sau o rudă. Poate fi și semn de boală gravă, de ghinion sau de drum îndepărtat. În fine, putem trage și o concluzie, anume că superstițiile românești poartă o amprentă sumbră, în marea lor majoritate acestea prevestind morți, boli iminente sau alte nenorociri.

Cel mai supărător lucru este atunci când superstițiile se amesteca cu rânduielile bisericești când mergi la vreo mănăstire și vezi la pangar Visul Maicii Domnului sau Talismanul cum poți să le explici credincioșilor ca este o superstiție? De aceea sper ca acest articol să fie un semnal de alarmă pentru cei care promovează astfel de sincretism liturgico-superstițios.

Important este ca rațiunea să învingă aceste false credințe, căci altfel riscăm să devenim sclavii propriilor noastre superstiții.

(text preluat de pe site-ul: <https://doxologia.ro/viata-bisericii/catehism/crestinul-superstitiile>)

DIN VIATA PAROHIEI **IULIE—SEPTEMBRIE**

I. Botezuri

- ◆ Celine, fiica lui Mariana & Victor Rusu

II. Cununii

- ◆ Corina Cotenescu & Martin Kovar

III. Însmormântări

- ◆ Maria Ianoș

IV. Parastase & pomeniri

- ◆ Eugenia Grabovan, parastas pentru tata Dionisie și fratele Vladimir;
- ◆ Stela Mila, Mirela & Marcel Rus, Cristina & Emanuel Florescu, pomenire pentru Haralambie și sfințirea crucii;
- ◆ Ema Florescu, Cristian și Emanuel Florescu, parastas pentru Mihail;
- ◆ Mariana Șoitu, Marilis și Robert Panullo, pomenire cei adormiți din familie;
- ◆ Cristian & Luminița Culețu, Reta Culetu parastas pentru Filip și cei adormiți din familie;
- ◆ Paula Bujgoli, Anca & Bogdan Stanciu, Georgiana & Vasile Nastu, parastas pentru Coreliu Bujgoli;
- ◆ Dr. Cristian Ștefan parastas pentru soția Dr. Anuța Mirela;

- ◆ Culețu Răția, pomenire pentru soțul Ionel, nepotul Filip și cei adormiți din familie;
- ◆ Mila Elisabeta, parastas pentru soțul Ilie și cei adormiți din familie;
- ◆ Pr. Traian Petrescu parastas pentru părinți, Pr. Dragomir și presbitera Sofica-Florea, și pentru frații Marian, Petrișor, Iulian și Stelian;
- ◆ Ștefana & Paul De Barry, parastas pentru părinți;
- ◆ Rodica Chiacu, pomenire pentru mama Victoria;
- ◆ Florentina Cornelia Anghel, parastas pentru părinți, Arsenie și Rada;
- ◆ Maria Ciugulea, parastas pentru tata Dumitru;
- ◆ Emanuela, parastas pentru tata Grigore;
- ◆ Monica Moișa, parastas pentru soțul Vlad;
- ◆ Fam. Stănică, parastas pentru Sofia.

V. Situația financiară: Ianuarie—Septembrie

Venituri: \$104,769

Cheltuieli: 114,786\$

Deficit: -\$10,017

Alese mulțumiri se cuvin familiilor Mariana Șoitu, Marilis & Robert Panullo pentru donarea mesei de Sfânta Maria.

Mulțumim doamnei Rodica Petrișor pentru grija care o are ca biserica să nu fie niciodată lipsită de flori.

Mulțumim familiei Mirela & Marcel Mila-Rus pentru aranjamentele florale cu ocazia sărbătorilor.

Mulțumim celor care fac donații sub formă de pledge lunar: Dr. Cornel & Nina Dumitriu, Dumitru & Victoria Ionescu, Gabriela Miller, Cornelia Bațu, Petrina Dawson, Hristu & Violeta Șunda, Sanda Bogdan.

Mulțumim celor care au făcut donații substanțiale în lunile aprilie, mai și iunie (peste 1000\$): Dr. Florin Șchiopu, Marilis & Robert Panullo Șoitu, Elena Chisniceanu, Constantin & Floarea Florescu.

**SĂRBĂTORIREA HRAMULUI PAROHIEI VA AVEA LOC ÎN DATA DE 30
OCTOMBRIE 2022 (DUMINICA)**

Prețul unui meniu la banchet este de **60\$ pentru adulți.**

Orice donație în plus este încurajată și binevenită.

Vă așteptăm cu drag!

Vă reamintim că membrăria pe anul 2022 este de 225\$/an pentru persoanele care lucrează și de 125\$/an pentru studenți și pensionari.